

ческо единство тѣ изпратили на сръбския министъръ на Външнитѣ дѣла Гарашанинъ. Това българско гледище за сръбско-българска уния почва съ слѣднитѣ думи: „Понеже днешните обстоятелства викатъ сичкитѣ угнетени въ Турско народы за да зематъ освободителны мѣрки, и ми Българитѣ които живѣемъ въ България, Тракия и Македония, събрахмы сж да размыслимъ и изнамѣримъ средство за освобождението на милото наше отечество“.

Първитѣ двѣ точки на спогодбата сжщо така ясно говорятъ за българско население въ Македония: „1. Соединеніето Братско трѣбува да стане между Сърбите и Българете, подъ име Югославянско Царство. — 2. Югославянското Царство ще ся составлява отъ Сръбско и отъ Българско (Българско обема областите България, Тракия и Македония)“. На 22 май 1867 г. Гарашанинъ отговорилъ на българитѣ и имъ заявилъ че се съгласява „потпуно у основу са предложеним точками“. Горнитѣ документи обнародва по оригинала Ив. Ев. Гешовъ въ Псп, LXI, стр. 8—9, 14. Въ сръбски прѣводъ съглашеніето излѣзе въ книгата на М. С. Пиротанац. Кнез Михайло и заједничка радња Балканских народа. Београд 1895, стр. 37—39.

1867—1869 г.

№ 194.

П р и л ъ п ъ.

Слѣдъ дълги борби на блъгарското население въ Прилѣпъ съ цинцарската колония въ сжщия градъ, покровителствувана отъ гръцкото духовенство, най-сетнѣ прѣзъ 1867 г. 20 юни българитѣ, сполучили да се отдѣлятъ отъ фенерската гръцка църква, а прѣзъ 1869 г. си образували и своя градска община, която да се грижи за общенароднитѣ и училищни работи. Бѣлѣжка за нейното образуване се намира на първия листъ на една кормчия, пазена съ други разни документи въ желѣзната каса на прилѣпската община.¹⁾ Ето тая бѣлѣжка:

1869 въ 25-й Марта.

Прилѣпската окружностъ отвърли гжрс(ко)то иго, и побара грабнатата отъ проклетите фанариоти преди единъ вѣкъ народната си Охритска архіепископія въ 20 Юній 1867 година,

¹⁾ По съобщение на г. А. П. Стоиловъ.